

hille Kursus i de fattige Landkommuner, hvor jeg har arbejdet i 6 Aar. Der kunde det ærede Medlem have høstet en Del Erfaring, der var gaaet i modsat Retning af de Tanker, som han fremsatte her i Gaar. Jeg har villet benytte Lejligheden til at sige dette til det ærede Medlem, thi det gjorde mig ondt at høre ham fremkomme med den Tale, han kom med om de københavnske Sygekassemedlemmer.

Naar man læser den paagældende Paragraf i Lovforslaget igennem, faar man den Opfattelse — og den kan man ikke komme bort fra —, at det her er Lægerne, der staaar bagved og rejser et stærkt Krav. Jeg kan imidlertid ikke forstaa Lægernes Standpunkt i denne Sag, thi det er en Vildfarelse af dem at tro, at de vil høste en hel Del Patienter ved den foreslaaede Ordning. Det vil gaa den modsatte Vej. Thi hvad er det, Sygekasserne har gjort? De har skaffet Lægerne Tusinder og atter Tusinder af Patienter, som de nu faar Betaling for, medens de tidligere ikke fik det. Hvis Sygekasserne kommer til at stagnere, vil det kun have den Følge, at disse Patienter kommer paa Fattigvæsenet, og saa er Lægerne færdige, kun nogle enkelte af dem vil nyde godt heraf, nemlig de, som er ansatte i Kommunen. Jeg har ikke noget imod, at Lægerne faar noget for deres Arbejde, og jeg anerkender ogsaa, at den Betaling, de faar, ikke er stor, den kunde godt være højere, men hvad jeg ikke kan forstaa, er, at Lægerne vil modarbejde Sygekasserne, og det gør de her. De burde tværtimod støtte Sygekasserne, saa at de var i Stand til at forbedre deres Kaar. Jeg tror ogsaa, den højtærede Minister er blevet tvunget længere ud paa dette Omraade, end hans Mening egentlig var. Jeg erkender, at Lægernes Fagorganisation er den stærkeste her i vort Land, og at Lægerne har Ret til at organisere sig lige saa godt som andre, men der er den Forskel mellem den arbejdende Befolknings Organisation og Lægernes, at de første organiserede sig for at kunne staa sig i Kampen mod de store, men Lægernes Fagorganisation er organiseret for at trykke de smaa, trykke nedad, thi tager Lægerne en Kamp op paa dette Omraade, bliver det ikke mod de rige, men mod de fattige, dem, som staaar i Sygekasserne. Jeg vil nødig have, at vi skulde gaa den Vej, og det behøver vi heller ikke. Hvis Lægerne vil arbejde Haand i Haand med Sygekasserne og føre dem fremad som hidtil, vil det nok kunne undgaas at gaa den Vej, thi

Sygekasserne har vist sig imødekommende. De har nylig givet Lægerne Lønforhøjelse, og vi staaar overfor en Lønforhøjelse igen om et Par Aar. Det vil efter al Sandsynlighed have til Følge, at Kontingentet for Medlemmerne ogsaa skal forhøjes. Det maa vi finde os i, men det vil have den Følge, at Sygekasseinstitutionen ikke kommer dybere ned i Samfundet. Jeg mener derfor, som jeg sagde før, at vi skal have Lov til at arbejde, som vi hidtil har arbejdet med den gamle Lov, i Frihed, thi under Frihed trives denne Sag bedst.

Som før bemærket, skal jeg ikke fordybe mig i Lovforslagets enkelte Paragraffer, da min ærede Partifælle har gjort det i Gaar og gjort det godt, men jeg ønsker at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister om den nye Afdeling B, som Ministeren har foreslaaet. Det staaar for mig som en Gaade, hvorledes denne Afdeling skal komme til at arbejde og virke. Det maa blive en dyr Kasse, og jeg vil spørge: Hvor skal Grundkapitalen komme fra til at sætte denne Kasse i Gang? Skal den tages fra Sygekasserne, som mange Gange intet ejer? Det staaar stille for mig. Jeg har, som sagt, i mange Aar beskæftiget mig med Sygekasseforhold, men her indrømmer jeg, at min Forstand staaar stille. Jeg haaber, at naar den højtærede Minister faar Ordet, vil han give os en Forklaring om, hvorledes Driftskapitalen skal fremkomme, saa at denne Afdeling kan begynde at arbejde.

Jeg vil slutte med at udtale det Haab, at dette Lovforslag, naar første Behandling af Sagen er tilendebragt i dette høje Ting, maa gaa i et Udvalg, og at dette Udvalg meget nøje vil tænke over, hvilken stor Samfundsopgave dette Lovforslag skal løse. Det er da min Overbevisning, at Lovforslaget, naar det kommer tilbage fra Udvalget, vil se anderledes ud, end det gør i dette Øjeblik.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Det ærede Medlem, der sidst talte, var temmelig højt oppe, især overfor mig. Jeg sætter rolig mit Kendskab til denne Sag ved Siden af det ærede Medlems og min Interesse for de Folk, som det omhandler, ved Siden af det ærede Medlems, saa det ærede Medlem kunde have sparet sig nogle af de Bemærkninger, han kom med, og den Tone, hvori han talte. Jeg har kun fremført faktiske Ting, som det ærede Medlem al-